

บทคัดย่อ

การพัฒนาศักยภาพระบบการผลิตที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยในระดับฟาร์ม ของพื้นที่ที่มีการผลิตผักผลไม้ จังหวัดอ่างทอง ด้วยการนำมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานมาปรับใช้ เพื่อการศึกษาความเป็นได้และนำเสนอแนวทางการปฏิบัติ ให้เกิดกระบวนการผลิตตามข้อกำหนดและเกณฑ์การปฏิบัติตามมาตรฐาน การจัดการในระดับแปลงผลิต เพื่อให้เกิดความปลอดภัยเบื้องต้น ประกอบด้วย 6 ข้อกำหนดหลัก และ 25 ข้อกำหนดย่อย โดยมีผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อาหาร ได้แก่ เกษตรกร ผู้ผลิต ผู้รวบรวม ผู้ค้า ด้วยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ในการสนับสนุนให้เกิดการนำมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติใช้ได้จริง เชื่อมโยงสู่ตลาดอย่างยั่งยืน สร้างความตระหนักให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้เข้าใจในหน้าที่และบทบาทของตนเองในห่วงโซ่การผลิต ร่วมกันพัฒนาความรู้ในระบบการผลิตพืชผักคุณภาพปลอดภัย ตั้งแต่การผลิตในระดับแปลง การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ปุ๋ย จนถึงการเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังเก็บเกี่ยว สามารถส่งต่อผลผลิตสู่ตลาด หรือห้างค้าปลีก หรือใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารของร้านอาหาร และผู้บริโภคต่อไป กลไกหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนและสร้างความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ในระดับชุมชน และภูมิภาค พร้อมกับกลไกที่ใช้สร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค ผู้ใช้ผลผลิต แหล่งจำหน่าย คือ ระบบการผลิตที่ได้รับการตรวจสอบและประเมินรับรองตามมาตรฐานฯ ดังกล่าว ด้วยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาที่จะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนภารกิจการตรวจ การประเมินรับรอง ร่วมกับการใช้กลไกของภาครัฐในพื้นที่ เพื่อกำกับดูแล เฝ้าระวัง ตามบทบาทหน้าที่และระเบียบของทางราชการ

ประเด็นสำคัญในธุรกิจสินค้าเกษตรและพืชผักผลไม้ ที่เน้นความปลอดภัยด้านอาหาร คือ กลไกของการบริหารจัดการความปลอดภัยให้ได้ตลอดห่วงโซ่ จนถึงตลาดที่รับซื้อ และแหล่งจำหน่าย ที่ต้องแสดงเจตนาและเป้าหมายของความปลอดภัยด้านอาหารขั้นพื้นฐาน โดยร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ผู้ผลิต ผู้รวบรวมและผู้จำหน่ายพืชผักผลไม้ที่มีความปลอดภัยในจังหวัดอ่างทอง ขณะที่ผู้บริโภคและตลาดจำหน่ายสินค้าเกษตร ต้องยอมรับกับราคาที่สูงขึ้นของสินค้าคุณภาพ ต่อต้านและปฏิเสธ สินค้าที่ไม่ได้คุณภาพด้านความปลอดภัยอาหาร ขณะเดียวกันภาครัฐและผู้กำกับดูแล กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ เพื่อการขับเคลื่อนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพิ่มเติมกลไก สิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการของหน่วยงานรัฐในท้องถิ่น และความร่วมมือระหว่างรัฐร่วมเอกชนในพื้นที่ผลิต เพื่อสร้างความมั่นใจกับผู้บริโภคว่ามาตรการต่างๆ ที่กำหนดขึ้นจากกติกาของภาครัฐ และคาดว่าจะสามารถเกิดผลต่อการดูแลความปลอดภัยด้านอาหาร ผักและผลไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้

ผลการวิจัยเชิงปฏิบัติ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดอ่างทองมีความสนใจและเข้าใจในสำคัญของการผลิตที่ต้องมีความปลอดภัยของอาหาร เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการวิจัยฯ ทั้งหมดจำนวน 37 ราย เป็นส่วนที่เพาะปลูกผักผลไม้ในโรงเรือน 28 ราย ซึ่งบางส่วนเป็นสมาชิกของสหกรณ์ฯ และที่ปลูกผักนอกโรงเรือน 9 ราย ซึ่งบางส่วนเป็นสมาชิกของกลุ่มฟาร์มสุขัสสร พบว่า เกษตรกรที่ยินยอมเข้าร่วมและทำการแก้ไขปรับปรุงจำนวน 28 ราย เป็นเกษตรกรที่ปลูกภายในโรงเรือน 23 ราย และนอกโรงเรือนอีก 5 ราย และเกษตรกรสามารถดำเนินการผ่านการตรวจประเมินรับรอง 100 % ดังนั้นการผลิตผักผลไม้ตามแนวทางการปฏิบัติของมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ถือเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดี และเนื้อหาที่ไม่แตกต่างจากมาตรฐานของรัฐ ในโครงการนี้มีเกษตรกรรายที่เคยได้รับการรับรอง สามารถทำตามข้อกำหนดได้ แต่ต้องมีผู้ให้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ นักวิชาการ และอาจารย์จาก

สถาบันการศึกษามาช่วยเหลือ เช่น การอบรมความรู้ การพัฒนาพื้นที่ผลิต ข้อมูลที่จำเป็น เป็นต้น เพื่อให้สินค้าเกษตรของจังหวัดอ่างทอง มีความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค ส่วนผู้รวบรวม ถือเป็นผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ เนื่องจากเป็นผู้เชื่อมโยงผลผลิตสู่ตลาด ผู้รวบรวมก็มีความเห็นว่า เกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการรวบรวมสินค้าเกษตร ต้องมีความตระหนัก รับรู้ รับผิดชอบ กับการผลิตของตนเอง พัฒนาศักยภาพของตนเองตลอดเวลา โดยความช่วยเหลือภายใต้ภารกิจรัฐร่วมเอกชน หรือประชารัฐ ทั้งนี้ราคาผลผลิตที่สามารถผ่านการตรวจรับรองมาตรฐานความปลอดภัยผู้รวบรวมอย่างสหกรณ์ฯ จะมีการพิจารณาราคาที่เพิ่มขึ้น 10-15% สำหรับนักศึกษาและบุคลากร ผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ เพื่อการประเมินรับรอง พบว่า ยังมีอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่การตรวจสอบระบบการผลิตในแปลงเกษตรกร เนื่องจากเป็นบทบาทใหม่ ไม่เคยปฏิบัติมาก่อน ต้องอาศัยการทำความเข้าใจและหาประสบการณ์มากขึ้น แต่เป็นภารกิจที่อาจารย์และนักศึกษาส่วนหนึ่งให้ความสนใจ และเข้าร่วมการปฏิบัติภารกิจการตรวจ จำนวน 20 คน นอกจากนั้นควรมีการบรรจุเนื้อหาและความรู้ด้านการตรวจสอบระบบการผลิตในระดับฟาร์มในหลักสูตรการศึกษาต่อไป

Abstract

Probability and guideline implementation studies for improvement capacities of vegetable production system along the food safety standard at farm level and link into the sustainable market of Angthong province, which be implemented by **primary GAP standard** that included 6 main criteria and 25 sub-criteria into the farmers, producers and collectors where this province production area and market supply chain. According to completing the control point and compliance criteria of primary GAP standard throughout the supply chain, to promote safety production should also respect on a minimum safety requirement guideline, in respect of the production process involved by stakeholders; farmers, producers, collectors and purchasers. The education and knowledge training were important for the safe use of agricultural chemicals, appropriated fertilizers, protecting cross contamination at harvesting and post-harvesting periods and increase awareness to all sectors. In addition with the requirements of the inspection and audit processes were necessary strategy in order to ensure the safety production of the vegetable farmers according to the primary GAP standard compliance and conformity by the staffs of independent education institutes. Last but not least factor is the cooperation between the state and private sector in production area. Those strategies are proposed to reassure consumers that all measures, established rules of the government would strongly affect the safety of fresh vegetable efficiently

The important of agricultural products fruit and vegetable business is food safety strategy required the safety management along the supply chain including purchasers and distributing market which is basic fundamental objective. These concepts need collaboration among the food business operators and governors in Angthong, supporting properly perform including of control

systematically and safety standard for fruit and vegetable had been considered as a minimum safety requirement in respect of the production process involved by stakeholders throughout the supply chain. The main factor to drive the safety of vegetables to actually occur relied on consumers' knowledge including the control mechanisms of the market or distribution source. Both sectors must show intent and goals of the business of fruit and vegetable production for food safety in principles. The collaboration among food business operators especially fruit and vegetable and consumer must agree and accept a higher price of the products quality must against and reject non-food safety products. Moreover, the regulation and competent authority must be more efficient enforce addition in the provide facilities and service of local government agencies including the local private collaborators.

The result showed that Angthong farmers were interesting and understanding the food safety was important of fruit and vegetable production, in particular the guideline of primary GAP that was benchmarked the public GAP. There was 28 farmers of net house fruit and vegetable production some is the member of Angthong Safety Agricultural Produce Service and Marketing Cooperation and 9 farmers of opened field vegetable production some is the member of Supatsorn Farmer Group, were interesting this project. Therefore, only 23 farmers of net house fruit and vegetable production and 5 farmers of opened field were improvement, successfully implementation and all completely through the inspection and audit systems. The activities of farmers revealed that it was possible to implement the primary GAP guideline with the recommendation from government staffs and university experts supporting the safety Angthong agricultural products for consumers. The collectors, the importance sector that link to market which revealed all farmers, producers and agricultural produce collectors must be concerned, knowledge accepted and responded their production with continuous potential development as well. While, the supporting by government was necessary for training, knowledge improvement, production development and information provided, etc. There was the constraint of inspection process by the university staffs and students that were the newly practice and requested more improve the skill, therefore the 20 numbers that interesting the inspection process. Moreover, the standard inspection course was the challenge topic which including to the quality agricultural production insurance system.

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโครงการ

ชื่อผู้รับทุน : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

โครงการเริ่ม เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2558 รวมเวลาทำการวิจัยทั้งสิ้น 15 เดือน

ร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2558 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2559

ความสำคัญ / ความเป็นมา

องค์การอนามัยโลกแห่งสหประชาชาติ (World Health Organization WHO) องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization: FAO) รณรงค์ให้ประชากรทั่วโลกบริโภคผักผลไม้ มากกว่า 400 กรัม/วัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อสุขภาพ ลดความเสี่ยงของการเกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (non-communicable diseases: NCDs) เช่น โรคหัวใจขาดเลือด เส้นเลือดในสมองตีบ มะเร็งกระเพาะอาหาร มะเร็งปอด มะเร็งลำไส้ใหญ่ เป็นต้น (source: www.euro.who.int/.../promoting-fruit-and-vegetable-consumption) กระทรวงสาธารณสุข จึงให้ความสำคัญของการขับเคลื่อนให้เกิดสินค้าผักผลไม้ปลอดภัยตลอดห่วงโซ่ เมื่อพิจารณาจากผลเชิงเศรษฐกิจการค้า ปริมาณผลผลิตผักผลไม้ในประเทศ คิดเป็นมูลค่า 90,361 ล้านบาท/ปี

การตรวจพบความไม่ปลอดภัยในพืชผักผลไม้เป็นระยะๆ จากหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น การตรวจพบปริมาณสารเคมีตกค้างในพืชผักที่เกินเกณฑ์กำหนด ล่าสุดก็มีการรายงานผลการสุ่มตัวอย่างผักและผลไม้ คือ พริกแดง กะเพรา คื่นช่าย ถั่วฝักยาว ผักกาดขาวปลี ผักบุ้งจีน แดงกวา มะเขือเทศ กะหล่ำปลี มะเขือเปราะ ส้มสายน้ำผึ้ง ผรั่ง แก้วมังกร มะละกอ มะม่วงน้ำดอกไม้ แดงโม โดยเครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช (Thai-PAN) เมื่อช่วง 16-18 มีนาคม 2559 พบว่ามีสารเคมีตกค้างในตัวอย่างดังกล่าว จากห้างค้าปลีก และตลาดกลาง กล่าวคือ ตรวจพบสารเคมีสูงถึง 57 % ในตัวอย่างผักผลไม้ ส่วนหนึ่งเป็นตัวอย่างสินค้าที่ผ่านการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหาร ทั้งมาตรฐาน QGAP และสูงถึง 25% ในตัวอย่างผักผลไม้ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ แสดงให้เห็นว่าระบบการผลิตสินค้าพืชผักและผลไม้ของไทย ยังมีปัญหาความไม่ปลอดภัยของอาหารอยู่ แสดงว่าเกษตรกรผู้ผลิตอาจไม่ได้ดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติที่ดีอย่างสม่ำเสมอ หรือผู้ประกอบการรวบรวมผลผลิตที่ไม่ได้มาตรฐานฯ บรรจุถุงโดยให้รหัสที่ไม่ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ อาจทำในจำนวนตัวอย่างผักผลไม้ ที่ไม่มากพอที่จะบ่งชี้ได้ว่าจำนวนตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของผักผลไม้จะมีจำนวนไม่มากพอที่จะถือเป็นตัวแทนที่เหมาะสมได้ จึงอาจส่งผลถึงความน่าเชื่อถือในรายงานสรุปของผลวิเคราะห์สารเคมีตกค้าง ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่า ยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรของเกษตรกรให้มีความปลอดภัยสู่การนำไปปฏิบัติใช้และเกิดขึ้นได้จริงนั้น อาจจะไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติ ระเบียบ กฎหมายต่างๆ ที่มีอยู่ ก็ไม่เกิดการบังคับใช้ในประเทศอย่างจริงจัง

หลักการที่เป็นเป้าหมายที่สำคัญต่อระบบการผลิต คือ ต้องมีความปลอดภัยด้านอาหาร ไม่มีสารเคมีตกค้าง พืชผักผลไม้ที่ต้องสะอาดถูกอนามัย ไม่มีจุลินทรีย์ปนเปื้อน ที่สำคัญในระบบการผลิตสินค้าเกษตร จำเป็นต้องมีระบบที่สามารถตรวจสอบได้ตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิต ถือเป็นกลไกสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคและสนับสนุนการให้ข้อมูลและความรู้ที่ถูกต้องของการผลิตสินค้าเกษตรแก่ผู้บริโภคในประเทศ อาศัยเทคโนโลยี องค์ความรู้ที่เป็น

ประโยชน์ให้กับผู้ผลิต เกษตรกร และผู้เกี่ยวข้องในระบบการผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นระบบการจัดการปัจจัยการผลิตที่คำนึงถึง การใช้ปัจจัยอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยมีระบบการบันทึกการปฏิบัติงานในแปลงผลิต ที่มาของปัจจัยการผลิต การเก็บเกี่ยว การรวบรวมคัดทำความสะอาด ก่อนการส่งมอบถึงตลาดและผู้บริโภค สามารถตามสอบได้ มีการตรวจสอบยืนยันจากผู้ตรวจสอบรับรอง

ทั้งนี้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดมาตรฐานการผลิตเกษตรปลอดภัย การควบคุมและการใช้ข้อบังคับในประเทศ โดยหลายหน่วยงานของรัฐ เช่น การปฏิบัติตามข้อแนะนำของ Codex Alimentarius ซึ่งเป็นองค์รากลางที่สมาชิกทั่วโลกมากกว่า 100 ประเทศ ได้ยึดเป็นมาตรฐานเบื้องต้นสำหรับการผลิตทางการเกษตร เป็นต้น สำนักมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดมาตรฐานระบบการผลิต GAP พืชอาหาร ที่ถือเป็นเกณฑ์การปฏิบัติที่สอดคล้องตามมาตรฐาน ASEANGAP จะสามารถใช้เป็นมาตรฐานระบบการผลิตที่เป้าหมายความปลอดภัยด้านอาหารระดับภูมิภาค และถือเป็นมาตรฐานความปลอดภัยที่เป็นสากลซึ่งยังคงมีการปรับใช้ได้ไม่มากนัก เนื่องจากเป็นมาตรฐานภาคสมัครใจและไม่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติ

นอกจากนั้นยังมีมาตรฐานภาคเอกชนที่มีความต้องการของคู่ค้าระหว่างประเทศ ทั้งนี้มีความยุ่งยาก ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคเอกชน และต้องใช้งบประมาณสูง โดยเฉพาะเกษตรกรและผู้ผลิตต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินรับรองที่สูงด้วยตัวเอง แต่ถือว่าเป็นระบบการผลิตที่จะสร้างความเชื่อมั่นในระบบการจัดการคุณภาพในระบบผลิตที่มีความปลอดภัย มีความปลอดภัยด้านอาหาร ผู้ปฏิบัติงานมีความปลอดภัยและสวัสดิการตามความเหมาะสม ตลอดจนได้มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ทำให้สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หอการค้าจังหวัดหลายแห่ง มีความประสงค์จะเพิ่มศักยภาพให้กับผู้ผลิต เกษตรกร ธุรกิจ SMEs และภาคเอกชนในชุมชน แต่ยังคงมีความลำบากในการเข้าถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานเอกชนเต็มรูปแบบ จึงมีความพยายามของคณะกรรมการฝ่ายเกษตรของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ที่จะหาทางช่วยเหลือผู้ผลิตในจังหวัดเป้าหมาย ด้วยการพิจารณาปรับใช้มาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน (primary GAP) ซึ่งเป็นข้อเสนอจากงานวิจัยของ ชวนพิศ และรุ่งนภา (2555) ที่ได้นำเสนอข้อกำหนดและแนวทางการปฏิบัติระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องในระดับเบื้องต้น เน้นด้านความปลอดภัยด้านอาหารสอดคล้องตามปริมาณคำสั่งซื้อของคู่ค้า สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของพืชผัก

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อได้แนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานในห่วงโซ่การผลิตระดับชุมชน ทั้งนี้ถือเป็นมาตรฐานสมัครใจ ด้วยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
2. เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานของผู้ที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่การผลิต โดยเฉพาะเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้รวบรวม
3. เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่มีความเข้าใจในมาตรฐานและการปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานและบทบาทของผู้สนับสนุนในพื้นที่
4. เพื่อให้เกิดการพัฒนาและขับเคลื่อนการปฏิบัติใช้มาตรฐานฯ ตลอดจนการพัฒนาให้เกิดธุรกิจ SMEs พืชผักที่มีมาตรฐานและความปลอดภัยระดับชุมชน

วิธีการศึกษาวิจัย

- ในเบื้องต้น ทำการประชาสัมพันธ์และนำเสนอแนวความคิดของการศึกษาวิจัยฯ ให้กับผู้เกี่ยวข้องได้แก่ หอการค้าจังหวัด สหกรณ์ฯ เกษตรจังหวัด ผู้รวบรวม เกษตรกร และผู้ผลิต ในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง
- การศึกษาเนื้อหาและรายละเอียดของมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน เพื่อทำการร่างแนวทางการปฏิบัติร่วมกันระหว่างคณะวิจัย และนักวิชาการ
- หอการค้าจังหวัดอ่างทอง สหกรณ์ฯ และสำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทองคัดเลือกเกษตรกรจากพื้นที่ปลูกผัก ผู้รวบรวม ในจังหวัดอ่างทอง เพื่อให้ได้รูปแบบของการผลิตตลอดห่วงโซ่ สามารถสร้างระบบการตามสอบได้ในที่สุด ดังนั้นต้นแบบการทำงานจะทำการระบบการตรวจประเมินพื้นที่เป้าหมาย โดยเฉพาะการผลิตแบบกลุ่ม หรือจะเป็นการผลิตแบบเดี่ยวก็ได้ ด้วยกติการ่วมกันในเงื่อนไขของการวางแผนการผลิต จากปริมาณผลผลิตที่คาดการณ์เบื้องต้นในระยะเวลาที่กำหนดเป็นสำคัญ
- อบรมผู้เกี่ยวข้องในโครงการวิจัยฯ ทั้งเกษตรกร ผู้รวบรวม ผู้ซื้อ สถาบันการศึกษาฯ เจ้าหน้าที่ของภาครัฐและเอกชน ต้องเข้ารับการอบรมทำความเข้าใจในเนื้อหาของมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน การสร้างความเข้าใจในการใช้เอกสารบันทึก รายการตรวจ ระบบการควบคุมภายในกลุ่ม ระบบการตรวจสอบภายในกลุ่ม เกษตรกร และการตรวจประเมินรับรอง ก่อนจะนำไปปฏิบัติจริง
- อาศัยข้อมูลการเข้าร่วมโครงการฯ เกษตรกรในพื้นที่ต้องมีการประเมินความเสี่ยงในเบื้องต้นและมีการแก้ไขความเสี่ยง ก่อนการปฏิบัติจริง ต่อจากนั้นจึงทำการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้รวบรวมหรือผู้ซื้อกับเกษตรกรที่ผลิต เพื่อให้ได้ปริมาณของผลผลิตในเวลาที่กำหนดไว้ ภาครัฐในพื้นที่ หรือเจ้าหน้าที่ของภาคเอกชน จะสามารถช่วยเป็นพี่เลี้ยงและให้คำแนะนำเกษตรกร สถาบันการศึกษาในพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบและตรวจประเมินรับรองต่อไป ขณะที่หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบและเฝ้าระวังตามภาระหน้าที่ทางกฎหมาย และเผยแพร่ข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวข้องในช่องทางต่างๆ เพื่อให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้บริโภคและผู้สนใจ
- ศึกษาผลลัพธ์ ผลกระทบ อุปสรรคของการใช้มาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อระบบผลิต ระบบตรวจประเมินรับรอง และความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ในคุณภาพความปลอดภัยของพืชผักหลังการดำเนินการตามแนวทางการปฏิบัติ
- การวิเคราะห์และสรุปผล พร้อมกับการทำเวทีเสวนาวิชาการระหว่างผู้มีส่วนร่วม ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ผลิต ผู้รวบรวม ผู้ซื้อ กลุ่มค้าปลีก ร้านอาหาร และผู้บริโภค เพื่อนำเสนอผลการศึกษาพร้อมการรับฟังข้อเสนอ สำหรับการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติที่สามารถให้การสนับสนุนความปลอดภัยของพืชผักในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป